

Een redelijk debat met progressieve mensen over Israël is niet meer mogelijk

Posted on 12 augustus 2025 by Bart Collard

De Nederlandse debatscultuur is al jaren verziekt, maar bereikt steeds weer nieuwe dieptes. Israël is al decennia de vijand van het progressieve Westen, maar zo erg als het nu is, is het niet eerder geweest. Wie durft er in 2025 nog enige steun voor die staat uit te spreken? Wie durft nog partij voor Israël te kiezen in zijn strijd tegen Hamas of ook maar het bestaansrecht van de staat Israël te verdedigen?

Werknemers die dat overwegen, worden ervan weerhouden uit angst dat hun carrière erdoor geschaad zal worden en ondernemers vrezen dat ze er klanten door verliezen.

Maarten Boudry zou genocide steunen

Een triest recent voorbeeld komt van onze zuiderburen. De rector van de Universiteit Gent kreeg een [e-mail](#) van de emeritus-hoogleraren Marleen Temmerman, Jan Tavernier, Mark Demeyer en Herman Mielants over de Vlaamse

filosoof Maarten Boudry. Hoewel Boudry wel het recht zou hebben om zich uit te drukken, zou hij de waarheid omtrent Gaza verdraaien. De beschuldigingen aan het adres van Boudry luiden: het verdedigen (a) van zionistische ideeën omtrent het apartheidsregiem sinds het oprichten van de staat Israël, (b) van de illegale bezetting van Palestijnse gebieden en (c) van de huidige genocide in Gaza. De vier professoren ondersteunen hun uitspraak dat er sprake zou zijn van genocide door te stellen dat hoogleraar Omer Bertov, 'jood en voormalig zionist', ook vindt dat er sprake is van genocide in Gaza.

De ondertekenaars beweren dat uithongering, ook van kinderen, als oorlogswapen wordt gebruikt door Israël. Daarnaast – maar waarschijnlijk gebruiken ze dit argument vooral in de hoop de bestuurders tot actie te bewegen – zouden Boudry's ideeën een extreem negatieve invloed hebben op de objectiviteit van de Universiteit Gent. De vier willen dat het bestuur aan Boudry duidelijk maakt dat de universiteit waarde hecht aan objectiviteit met betrekking tot humanitaire problemen en dat dit bevorderd moet worden in zijn academische werk en andere publicaties.

Te grote woorden, waarmee onzorgvuldig wordt gestrooid, doden het debat en verzieken de cultuur van tolerantie. [Eerder](#) schreef ik dat Hamas vernietigd moet worden, ook voor de Gazanen, voor wie er anders geen toekomst is, behalve een gewelddadige. Het leverde stille steun op van veel mensen die dit niet durfden uit te spreken, maar ook een handvol vragen over hoe zich dat verhiel tot een vermeende Israëlische genocide.

Genocide?

Wat is er waar van die veelgelezen beschuldiging, die van genocide. Conform het 'Genocideverdrag' uit 1948 is daarvan sprake als er een intentie is om groepen mensen ernstig te verwonden of te doden op basis van nationale, etnische, raciale of religieuze kenmerken (artikel 2). En direct daar wringt de schoen. Israël richt zich niet tegen de Palestijnen als geheel, maar tegen Hamas en iedereen die deze terroristische groepering faciliteert.

Dan zijn er twee problemen. Ten eerste kan het zijn dat een relatief groot aantal mensen, die 'de Palestijnse autoriteiten' als burgerslachtoffers tellen, op een of andere manier faciliterend aan Hamas zijn geweest. Hamas heeft immers baat bij veel burgerslachtoffers ten opzichte van Hamasslachtoffers.

Ten tweede [overweegt](#) Israël per aanval of een bepaald aantal voorspelde burgerdoden aan de militaire proportionaliteitseis voldoet. Dat de dood van een operationeel leidinggevende van Hamas tien burgerdoden met zich meebrengt, waaronder diens echtgenote en twee kinderen, maakt niet dat sprake is van genocide. Het maakt overigens ook niet dat zo'n daad moreel of juridisch gerechtvaardigd is of niet; dat staat volledig open voor discussie. Sterker nog, dat zou een legitieme discussie zijn. Maar die wordt juist niet gevoerd.

'Is this your problem?'

Een korte anekdote lijkt hier op zijn plaats. Een paar jaar geleden studeerde ik aan de Reichman University in de Israëlische stad Herzliya. In die hoedanigheid sprak ik met een voormalige hooggeplaatste man in het Israëlische leger, de IDF. Ver voor de oorlog in Oekraïne bracht hij een Russische delegatie naar een heuvel, vanwaar de Gazastrook gezien kon worden. Een hooggeplaatste Russische militair vroeg verontwaardigd: 'This?! This is your problem? I could solve this in 30 seconds for you!' Daarop zou de Israëliër hebben gereageerd dat als Israël Gaza had willen wegvagen, het dat zelf ook wel had kunnen doen.

Dat Hamas begin augustus twee video's deelde van de uitgehongerde Israëlische gijzelaars Evyatar David en Rom Braslavski, waarin David zijn eigen graf moest graven, wordt nagenoeg genegeerd door Westerse progressieven. In de video geeft Hamas toe dat het uithongering als bewuste tactiek gebruikt: 'The occupation government has decided to starve them. They eat what we eat. They drink what we drink.' Maar de terroristen van Hamas zijn niet ondervoed.

De Westerse progressieven willen hier niets van weten. Ook lijken zij volledig voorbij te gaan aan het [antisemitisme](#) van de orthodoxe en fundamentalistische islam, dat voortvloeit uit de Koran en Hadith. Als Hamas de kans krijgt, pleegt het morgen weer aanslagen zoals op 7 oktober. Ook zijn de progressieven blind voor de situatie van *urban warfare* in Gaza, waarbij een soort van guerrilla-oorlog woedt waarin burgers als menselijke schilden worden gebruikt. Als de vijand (Israël) toch de trekker overhaalt en zowel de terrorist als de 'schilden' doodt, dan is Israël de slechterik. Niet Hamas.

Terrorisme werkt

Sterker nog, Westerse politici overwegen nu publiekelijk een Palestijnse staat te erkennen als Israël de oorlog tegen Hamas niet beëindigt. Zulke chantage is vanuit Israëlisch perspectief ongetwijfeld een ongewenste statelijk inmenging, maar is niet verboden. Naomi Mestrum, directrice van het CIDI, stelde een aantal belangrijke [vragen](#). Vrij vertaald en wat aangevuld: wie gaat die Palestijnse staat dan leiden? De terroristen van Hamas? En wordt Palestina een strenge theocratie, waarin de wil van Allah regeert? Duwt het progressieve Westen jonge meisjes in de Palestijnse gebieden daarmee nog dieper in de verplichte hijab, nikab of boerka dan ze al zitten? En ja, doen we niet aan een ernstige vorm van *blaming the victim*? Door Israël op deze wijze te chanteren wordt vijandschap tegen de slachtoffers van 7 oktober getoond en wordt het terrorisme in de hand gewerkt.

Alan Derschowitz schreef ruim twintig jaar geleden al dat terrorisme werkt, en precies om deze reden: toegeven aan de eisen van terroristen wakkert alleen maar meer terrorisme aan. Dan loont het immers. Ook mij lijkt overigens een tweestatenoplossing – met een groot hek of muur – gewenst, maar niet op deze wijze.

Selectieve blindheid

Vanwaar die selectie blindheid van het progressieve Westen? Vanwaar dat zogenaamd intellectuele gekronkel? De Britse journaliste Melanie Phillips stelde in een interview door de voormalige Australische vicepremier John Anderson in maart 2025, dat de Westerse progressieven zichzelf als moreel goed zien, omdat zij elke onderdrukking afkeuren en bekritisieren. Het progressieve Westen steunt de Palestijnse beweging, omdat het Israël als het grote kwaad ziet.

De ernst en het barbarisme van de terroristische aanslagen van Hamas op 7 oktober 2023 creëerden een probleem voor deze westerlingen. Phillips wijst erop dat toegeven dat Hamas het kwaad is, zou betekenen dat het volledige wereldbeeld van de progressieve mens zou versplinteren. Het zou hemzelf kwaadaardig doen lijken. Daarom worden feiten verdraaid of anders uitgelegd. 'Black is white. That justice is injustice. That oppression is resistance. And vice versa.'

De Israëliërs moeten de schuld hebben van wat is gebeurd: 'There is no better way

of blaming people than accusing them of the very thing they are the victim of.' En zo verwijderden westerse progressieven de foto's van de Israëliërs zo ernstig slachtoffer waren. Het was ondenkbaar dat Israëliërs zo ernstig slachtoffer waren. Deze progressieven hadden de Palestijnse beweging, al dan niet met inbegrip van Hamas, gesteund in haar onafhankelijkheidsstrijd, omdat Israël als kwaadaardige kolonisator werd gezien. Het beeld van dode Israëliëse baby's en jonge en bejaarde gijzelaars paste daar niet in. Phillips zou wel eens een punt kunnen hebben.

Verziekte cultuur

De huidige oorlog tegen het terrorisme in Gaza toont de duistere kanten van de westerse samenlevingen. Het zet de gemoederen op scherp. Nu is dat op zichzelf geen probleem in een liberale democratische samenleving, maar dat wordt het wel indien één mening zo dominant wordt – of in elk geval zo dominant gepresenteerd wordt – dat daar tegen ingaan voor ernstige angst zorgt. Angst om een baan te verliezen of om ernstige reputatie- of andere sociale schade op te lopen. Zo ver heeft deze oorlog ons in Nederland gebracht.

Wie meent dat Israël het recht heeft zich te verdedigen tegen nog een 7 oktober en Hamas daartoe met geweld mag aanvallen, kan met allerlei nuances komen – die ook nog eens kritiek op de Israëliëse regering kunnen bevatten – maar die doen er niet toe. De Nederlandse debatkultuur en de cultuur van tolerantie lijken dermate verziekt dat een redelijk gesprek, een dialoog of debat amper mogelijk zijn. Althans niet met veel progressieven, waar ik mezelf toch ook een beetje onder schaar.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!